

Tuomet, čia pat už upės, kėpsojo milžiniški kelių fabrikų korpusai, tačiau, ką jie gamino - niekas nežinojo...

Atsimenu, mus tėvai į kiemą išleisdavo tik su statybininkų šalmais...

Aplink nuolat kažkas buvo statoma, kasama, griaunama... Mūsų kiemą pamėgo tų darbų organizatoriai - pavertė jį savo sandėliu ir sunkiasvorės technikos garažu...

Vieną rytą, pažvelgę pro langus, nustėrome – kažkas naktį smagiai pasidarbavo! Iš viso to, kas kieme statybininkų palikta gulėjo, surentė aukštą bokštą, o jo viršūnėje „užsodino“ traktorių...

Supratome, tokią išdaigą galėjo iškrėsti tik garsusis Vilniaus senbuvis, mūsų kaimynas, legendinis Bastėjos slibinas...